

УДК 930.2:[050-028.42:378.4(477.83-25)''194/196''](06)

УНІВЕРСИТЕТСЬКЕ НАУКОВЕ ВИДАННЯ “ДОПОВІДІ ТА ПОВІДОМЛЕННЯ”

Мар'ян ЛОЗИНСЬКИЙ

Львівський національний університет імені Івана Франка,
видавництво Львівського національного університету імені Івана Франка,
вул. Університетська 1, Львів 79000, Україна

*До 360-річчя заснування
Львівського національного університету
імені Івана Франка*

Метою статті є дослідження науково-періодичного видання Львівського державного університету імені Івана Франка під назвою “Доповіді та повідомлення”, яке виходило 1947–1962 роках. Автор аналізує тематику журнальних статей науково-педагогічних працівників Університету. Перший випуск “Доповідей та повідомлень” присвячений науковій сесії, яка тривала з 15–22 лютого 1947 р. і вміщує наукові публікації під рубрикою: “Секція історична”, “Секція права”, “Секція філологічна”, “Секція біологічна”, “Секція фізики”. Загалом у першому числі “Доповідей та Записок” поміщено понад сімдесят наукових статей, що засвідчують про високий науково-навчальний доробок Університету.

У другому випуску “Доповідей та повідомлень” (1949 р.) було поміщено 15 наукових публікацій історичної спрямованості, а третій випуск “Доповідей та повідомлень” (1952 р.) складається з двох частин та приурочений “Літературознавству” і “Мовознавству” – перша частина, друга – природничим наукам.

Наступні (IV–IX) випуски “Доповідей та повідомлень” зазнають поліграфічного покращення та збільшення тематичної палітри в частині гуманітарних наук, зокрема, журналістики, факультету іноземних мов, кафедр педагогіки. Чотирнадцять років виходу університетських “Доповідей та повідомлень” є значним внеском у наукову діяльність Університету.

Ключові слова: Львівський університет, сесія, наукове видання, секція права, секція біологічна, секція історична, Західна Україна, Іван Франко. Наукові публікації, Галичина, греко-католицька церква, літературознавство, ректор, видавництво.

В історії Львівського університету імені Івана Франка значне місце займає науково-дослідницька діяльність, яка відображена у журнальній періодиці. Власне, короткі наукові повідомлення з природничої та гуманітарної тематики потребували певної підготовки з дотриманням відповідної процедури та вимог тогочасного періоду. Тому, метою запропонованої статті є дослідження університетського наукового видання під назвою “Доповіді та повідомлення”, яке виходило з 1947 до 1962 р.

У першому випуску цього видання редакція повідомила читачам про систематичне публікування тез доповідей наукових працівників Університету з

наукових конференцій, а також “короткі повідомлення про виконані наукові праці, про зроблені відкриття, винаходи, хроніку наукового життя університету та інші”¹.

Аналіз першого числа “Доповідей та повідомлень” дає нам інформацію про спеціальний випуск, присвячений науковій сесії Львівського університету, яка тривала з 15–22 лютого 1947 р. Головною темою цієї конференції було обговорення наукової діяльності викладачів Університету в 1946 р. Зокрема редакція видання подала вступне слово ректора Університету, професора І. Беякевича, виголошене на пленарному засіданні, а також доповіді чотирьох виступаючих. Усього на сесії, учасниками якої було понад 2000 осіб, заслухано 91 доповідь.

Матеріали першого випуску “Доповідей та повідомлень” розпочинаються рубрикою “Секція історична”. Історики Університету під час секційного засідання прослухали одинадцять доповідей з приводу найактуальніших історико-наукових проблем українського народу в контексті світової історії. Зокрема, праці “Організація “Руської Ради” в 1848–1849 роках” доцента Терлецького, “Драгоманов, його світогляд та суспільно-політична діяльність” та інших доцента Брагинця “До питання історії західноукраїнських земель” викликали в учасників та наукової спільноти Галичини жвавий інтерес та широке суспільне обговорення. Продовженням у вивченні питання “Головної Руської Ради” стало чимало надрукованих історичних розвідок сучасних авторів. Зокрема, це праці Олега Турія “Головна Руська Рада” (1848–1851) протоколи засідань і книга кореспонденції Василя Вариги “Нариси з історії України” (кінець XVIII–початок XX ст.), Феодосія Стебля “Руські Ради в Галичині” тощо. Ця тема, без перебільшення, була тоді і залишається сьогодні надзвичайно актуальною, оскільки політично представляє русинів Галичини, котрі прагнули єдності з українством Наддніпрянщини, що упродовж тривалого періоду було кінцевою потребою українців. Тодішня “Одозьва до рідного народу” від 10 жовтня 1848 р., що була надрукована “Зорі Галицькій”, за висловом Василя Подолинського у його знаменитій статті “Слово перестороги”, давала чотири можливості національної орієнтації для тогочасних галицьких русинів. Перша, україно-фінська відстоювала самостійності руського народу, друга і третя – полонофільська й австрійсько-руська, відповідно наполягала на інтеграцію до польського й австрійського режимів. Четверта “російсько-руська” була тоді найнебезпечнішою, оскільки мала менше влиття русинів до ширшої руської народності за підтримки Російської імперії. Сьогодні, через 172 роки остання орієнтація у формі військової окупації збройними силами Російської Федерації території Криму та Донбасу, набула пропагандистського характеру. Однак, і тоді Головна Руська Рада, стала на українську платформу єдності русинів й українців, і сьогодні український народ через своїх найкращих представників, героїчну молодь, захищає територіальну цілісність своєї Батьківщини.

¹ “Львівський державний університет імені Івана Франка”, *Доповіді та повідомлення*, випуск 1 (1947), 5.

“Секція права” першого числа “Доповідей та повідомлень” була представлена двома підсекціями: “Теорія держави та права”, “Історія держави і права”. Всього виступили понад 13 осіб, серед яких були представники позауніверситетських установ, зокрема, органів юстиції, адвокатури міста Львова. Задokumentованим є той факт, що у засіданні цієї секції брали участь працівники та студенти медінституту Львова, а також працівники прокуратури.

Третій блок наукових матеріалів – це “Секція філологія”, яка представлена широкою палітрою мовознавчих та літературознавчих досліджень Університету. Тематика їхніх праць, викликала значний інтерес й поза Університетом, зокрема активну участь у виступах та обговореннях взяли не тільки науковці – філологи й літературознавці, але й представники інших наукових установ міста Львова, зокрема, Академії наук, педінституту, працівники міських та галузевих бібліотек. Про багатовекторність доповідей цієї секції, свідчить те, що її учасники були представники кафедр української, російської та всесвітньої літератур а також кафедри слов’янської філології. Найбільше виступів стосувалися літературного процесу в Західній Україні та вивчення творчості Івана Франка. Серед них доцільно відзначити фундаментальну доповідь, яка має історично-правове коріння, занурене у літературне підґрунтя, дійсного члена Академії наук УРСР М. Возняка “Виборче беззаконня супроти Івана Франка 1895 року”. Доповнюють тему франкознавства публікації М. Рудницького “Мойсей” Івана Франка”, О. Мороза “До джерел збірки “Мій ізмарат” Івана Франка та ін. Всього було зачитано п’ять доповідей присвячених Каменярєві. Така ж кількість публікацій з’явилась у цій рубриці завдяки викладачам кафедри слов’янської філології щодо вивчення слов’янських мов, які працювали над підготовкою підручників та навчальних посібників.

“Секція біологічна” охоплює доповіді науковців біологічного, географічного, геологічного та хімічного факультетів. Понад сорок виступів представників вищезазначених факультетів у своїх повідомленнях охарактеризували наукові дослідження у сферах біології, географії, хімії та геології, практичне застосування теоретичних інновацій у сільськогосподарському житті Галичини тощо. Із двадцяти наукових повідомлень із біології варто відзначити роботу М. Попова “Закарпатська Україна і її рослинність”. У центрі уваги наукового повідомлення член-кореспондента Академії наук УРСР, професора Попова практичні результати дослідження рослинності Закарпаття, отримані на основі проведеного вперше колективної ботанічної експедиції. Науковці кафедри вищих рослин дійшли до висновку про виділення чотирьох висотних поясів, чотирьох ландшафтів Закарпатської області, зокрема; рівнини вздовж Тісси; передгір’я і низькі гори до 900 метрів вище рівня моря; високі гори, покриті смерековою похмурою тайгою до 1 400 метрів вище від рівня моря; над тайгою, головним чином, на південному сході області та менше в її середині, піднімаються високі субальпійські безлісі гори (висоти) – літні пасовиська.

Флора Закарпаття, на думку науковців-біологів, складається приблизно 1500 видів вищих рослин. Цінним науковим доробком є те, що вперше зведено генезу флори в єдине ціле, а також те, що працівники кафедри привезли із Закарпаття великий, перший у Радянському Союзі, гербарій, який увійшов до національного надбання Університету.

“Секція фізика та математика” охоплює сім наукових публікацій та завершує перше число “Доповідей та повідомлень”. Когорту природничників представляють відомі вчені, серед яких Г. Савін, член-кореспондент Академії наук УРСР, професор, доцент фізико-математичних наук кафедри теоретичної (механіки виступив з доповіддю “Змішана задача для анізотропної півплощини”), О. Зогрицький, професор кафедри загальної математики, А. Кованько, професор, доктор фізико-математичних наук кафедри теорії функцій. Варто відзначити, що кількість публікацій останньої секції чисельно є меншою від попередніх. Загалом, кількість друкованих аркушів “Доповідей та повідомлень” становить понад 9, а видрук дорівнює 500 примірників. Понад сімдесят наукових публікацій побачило світ у першому випуску “Доповідей та повідомлень”, авторами яких є понад 45 доцентів, кандидатів наук, близько 20 професорів, докторів наук, а також асистентів, аспірантів і студентів. Наукові повідомлення представлені українською мовою, за винятком п’яти публікацій у філологічній секції, чого не скажемо про наступні видання “Доповідей та повідомлень”.

Безперечно специфіка тематичного спрямування першого числа наукового видання “Доповідей та повідомлень” на початку викликала певне занепокоєння, оскільки за основу наукової палітри редколегія використала джерело інформації – матеріали щорічної конференції. Однак, у 1949 р., тобто через два роки редакційна колегія у складі голови, професора І. Белякева, доцента А. Брагінця (відповідальний редактор), доцента І. Войцівського, старшого викладача В. Осечинського підготувала до друку випуск другий, що вийшов як серія історична. На звороті титульної сторінки читаємо, що друкується за розпорядженням Ректора Університету, дійсного члена АН УРСР Т. Савіна. Дозвільна система в особі керівника навчального закладу замість колегіального органу на кшталт Вченої ради, існувала майже до VIII випуску “Доповідей та повідомлень”. Другий випуск розпочинається двома титульними сторінками українською та російською мовами з посиланнями на видання Львівського державного університету. Загалом тут вміщено 15 наукових публікацій історичного характеру, де подано міжнародний та вітчизняний аналіз українсько-російської та світової боротьби за права народів. На жаль, зустрічаємо перекошені історичні факти, які стосуються героїчної боротьби українського народу за свою незалежність у кінці XIX і початку XX століть. Зокрема старший викладач кафедри історії СРСР В. Осечинський у статті “Українські буржуазні націоналісти Галичини на службі в австро-німецького імперіалізму в період першої Світової війни” ганьбить історію галичан, котрі, перебуваючи під пануванням

Австро-Угорщини, Румунії, Польщі, намагалися захищати у різний спосіб свою мову, культуру, релігію тощо. Він пише:

“Українська буржуазно-націоналістична агентура німецького імперіалізму в Галичині свою антинародну проавстрійську діяльність прикривала буржуазно-націоналістичною пропагандою, яка була засобом приховання загарбницьких планів Німеччини і Австро-Угорщини. Одним зі знарядь австро-німецького імперіалізму в Галичині була також Греко-католицька церква на чолі з Митрополитом Андрей Шептицьким для підсилення політики колонізації в Галичині”².

В. Осечинський продовжив список українських організацій, які, на його думку, займалися шпигунською діяльністю на користь Австро-Угорщини і Німеччини, зокрема, “Союз визволення України” та “Українські Січові Стрільці”. І тільки тепер із проголошенням незалежності України на основі архівних матеріалів, які лягли в основу історичних досліджень, можна спростувати псевдописанину цього автора про неправдивий історичний стан цього періоду української історії. Наводимо один фрагмент із наукового дослідження на підставі архівних ватиканських документів під назвою “Подвиг Митрополита Андрея Шептицького як Апостольського візитатора для українців (1920–1923) і його взаємини з урядом Польщі”. Автор, отець-доктор Августин Баб’як пише про Митрополита:

“У цей період Андрей Шептицький зберігає виважену позицію: стійко витримує напади з польського боку, такі, як звинувачення в організації політичних інтриг та клеймування modus operandi та cogitandi, що не було властиве для нього. Польська сторона насправді не признавала за українським народом і відповідно, його церквою рівних прав із поляками. Митрополит же, власне, боровся за те, чим накликав на себе ненависть, злобу і звинувачення у націоналізмі. Його противники усі без винятку протистояли створенню України і української церкви”³.

У цьому номері заслуговує на увагу стаття старшого викладача кафедри історії України В. Горбатюка “До питання про утворення української єдності”, в основі якої є теза, що:

“радянська історіографія вперше поставила на тривкі наукові основи проблему формування й утворення трьох братніх народів на Русі – російського,

² Василь Осечинський, “Українські націоналісти Галичини на службі Австро-Німецького імперіалізму в період першої світової війни”, *Доповіді та повідомлення*”, Випуск II (1949): 11.

³ Августин Баб’як, *Подвиг Митрополита Андрея Шептицького як апостольського візитатора для українців (1920–1923) і його взаємини з урядом Польщі*. (Тренто-Больцано: 2013), 17.

*українського й білоруського, і вже розв'язала ряд найважливіших питань цієї проблеми*⁴.

Абсурдність цієї т. зв. наукової публікації полягає у тому, що автор фальсифікує історичний процес формування української народності, переписуючи його правдиві сторінки на користь та заслугу в першу чергу російському та білоруському народам.

Підсумовуючи рецензування другого випуску “Доповідей та повідомлень” доцільно підкреслити його історичну спрямованість та невеликий обсяг наукових повідомлень. Якісний рівень тематичних матеріалів відображає партійно-радянську тематику крізь призму перекручення української історіографії. Позитив вбачаємо в тому, що цей випуск став продовженням першого і послужив підставою для наступних чисел наукового видання.

Третє видання “Доповідей та повідомлень” вийшло у 1952 р. у видавництві Харківського державного університету імені О. Горького та складається з двох частин. Рішення про підготовку і видрук “Доповідей та повідомлень” Львівського державного університету відбулося на підставі листа-прохання ректора Є. Лазаренка до начальника головного управління університетів СРСР від 14 грудня 1951 р. Ректор писав:

*“У зв'язку із затриманням оформлення питання щодо збереження видавництва Львівського університету в якості тимчасових заходів, які дають університету видавати свої наукові праці, можливим є прикріплення університету до статутного видавництва Харківського університету”*⁵.

Дозвіл Львівський університет отримав у грудні 1951 р. із умовою, що видання робіт Львівського університету має відбуватися силами свого видавництва, в його друкарні і на матеріалах університету без додаткових оплат видавництву Харківського університету.

Перша частина цього числа “Доповідей та повідомлень” складається із матеріалів двох секцій “Літературознавство” і “Мовознавство” відповідно по чотири та вісім публікацій у кожній із секцій, зрештою, і тираж цього видання розповсюджувався безкоштовно. Незважаючи на те, що реквізити третього випуску “Доповідей та повідомлень” стосуються видавництва Харківського вишу, однак, видання надруковано у друкарні Львівського державного університету імені Івана Франка. Друга частина охоплює чотири секції, зокрема, “Географія” – 5 статей, “Біологія” – 8 статей, “Фізика і математика” – 7 статей, “Хімія” – 11 статей, серед них, перша стаття молодого асистента

⁴ Володимир Горбатюк, “До питання про утворення української єдності”, *Доповіді та повідомлення*, Випуск II (1949): 25.

⁵ Лист ректора Львівського державного університету імені Івана Франка, проф. Є. Лазаренка до начальника Головного управління СРСР від 14 грудня 1951 р., 1951, Архів Львівського національного університету імені Івана Франка, спр. 1 “Переписка по плану”.

Є.Гладишевського під назвою “Тверді розчини на основі подвійних інтерметалічних фаз” (українською мовою). Загалом у третьому випуску “Доповідей та повідомлень” маємо тридцять п’ять публікацій авторства одинадцяти професорів, шести доцентів, дев’яти старших викладачів, семи асистентів тощо. Співвідношення викладу мовного становить українською –9, а російською – 26 статей.

Наступний, четвертий випуск “Доповідей та повідомлень” (1953 р.), охоплює першу і другу частини з наступними секціями статтями у мовному співвідношенні; “Право” (українською мовою – 2, російською мовою – 11; “Літературознавство” – 4 (українською мовою – 2, російською мовою – 2); “Мовознавство” – 12 (українською мовою – 9, російською мовою – 3); “Географія” – 7 (російською мовою – 7); “Біологія” – 15 (українською мовою – 5, російською мовою – 10); “Математика, механіка, фізика” – 17 (українською мовою – 3, російською мовою – 14). Серед авторів – 4 професори, 23 – доценти, 18 – старших викладачів, 6 – асистентів, а також двоє аспірантів. Загалом українською мовою у цьому випуску опубліковано – 71 статтю, а російською мовою – 47 статті. Виразно простежується збільшення кількості публікацій російською мовою.

П’ятий випуск “Доповідей та повідомлень” вийшов 1955 р. у двох частинах і під грифом видавництва Львівського державного університету імені Івана Франка. Перша частина містить секцію “Соціально-економічні науки”, в якій подано публікації ідеологічно-економічного спрямування. Другий випуск цього номера продовжує публікації статей під відомими секціями: “Біологічна”, “Географічна”, а також розділені секції на “Фізичну”, “Механіка та Математика”. Характерною ознакою для п’ятого випуску “Доповідей та повідомлень” є запровадження грифа МВО СРСР та визначення грошової вартості за номер – 3 крб. 25 коп.

Найвдалішим для редколегії видання “Доповідей та повідомлень” став шостий випуск 1955 р., де опубліковано наукові розвідки таких учених, як професора Я. Білоштан “Іван Франко театральний критик”, доцента І. Дорошенко “Робітнича тема в публіцистиці Івана Франка кінця 70-х-початку 80 роках”. Уперше тут введено секцію “Педагогіка” із двома статтями. Загалом у шостому номері “Доповідей та повідомлень” було поміщено 107 статей, з них українською – 33, російською –73. Також зросла вартість кожного номера видання –5 крб. 30 коп.

Сьомий випуск “Доповідей та повідомлень” у 1957 р. зазнав змін щодо друкування у трьох частинах завдяки збільшенню публікацій у секціях “Літературознавство” та “Мовознавство” (частина перша), “Географія”, “Біологія”, “Геологія”, “Хімія”, “Астрономія та фізика”, “Механіка Математика”.

Друга частина сьомого випуску не подає розподілу за секціями, однак, із проаналізованого матеріалу бачимо тут гуманітарний напрям наукових публікацій, здебільшого це статті наукових працівників історичного факультету. Всього у

цьому номері поміщено 37 позицій, які охоплюють за тематикою суспільно-політичне життя українців у Західній Україні. Майже кожна публікація розкриває “керівну роль” комуністів у боротьбі за права трудящих у Галичині. Заслуговує на короткий аналіз стаття працівника історичного факультету Я. Кіся “До питання про заснування Львівського університету”⁶. Автор на основі архівних документів зробив спробу висвітлити обставини того часу, себто в середині XVI ст., які сприяли заснуванню Університету у Львові на базі єзуїтської колегії. Пізнаємо, що процес підготовки до створення Університету відбувався під пильним оком релігійної католицької спільноти під назвою Орден єзуїтів. Дослідник Я. Кісь посилається на королівський диплом із книжки пам’яткової:

*“Ми погодимося охоче і легко, щоби єзуїтській колегії у Львові надати права академії з назвою університет”*⁷.

Майбутнє цього Університету розвивалося у складних суспільно-політичних умовах із огляду на тогочасний стан Речі Посполитої, адже економічні і політичні умови другої половини XVII ст. не сприяли розвитку навчального закладу. Цікавий факт знаходимо у цій публікації, де є згадка про створення в 1688 р. кафедри анатомії і фізики, яку очолив учений Фома Будний, а також дізнаємося про святкування 250-ї річниці у 1912 р. від дня заснування Університету:

*“56 університетів світу прислали свої вітальні телеграми в тому числі Московський, Київський, Томський, Женевський та інші. Багатьом вченим надали почесне звання докторів “honoris causa”, викарбувано медаль і т. д.”*⁸.

Підсумовуючи науковий доробок сьомого випуску “Доповідей та повідомлень”, який складається зі 125 публікацій, можна констатувати про їхній науковий рівень і певний вклад у наукову-дослідницьку діяльність Університету.

Період виходу університетських “Доповідей та повідомлень” завершується видруком дев’ятого випуску у двох частинах у 1961 р. На обкладинці та титульній сторінках цього числа вже зазначено реквізити видавництва Львівського ордена Леніна державного університету імені Івана Франка. Також наявні зміни і на зворотах титульної сторінки, зокрема, коротенька анотація повідомляє, про те, що у збірник “Доповіді та повідомлення” Львівського державного університету імені Івана Франка, увійшли тези доповідей викладачів на XXXVI науковій сесії Львівського державного університету імені Івана Франка. У першій частині представлені тези наукових праць і досліджень викладачів кафедр спеціальних

⁶ Ярослав Кісь, “До питання про заснування Львівського Університету”. *Доповіді та повідомлення*, випуск VII, частина II (1955): 71–75.

⁷ Там само, 72.

⁸ “Книжка пам’яткова з нагоди 250 роковин заснування університету Львівського королем Яном Казимиром р.1912”, *Доповіді та повідомлення*, випуск VII, частина II (1957): 74.

наук факультетів історичного, юридичного, філологічного, журналістики, іноземних мов, кафедр педагогіки та фізвиховання. Також вперше за усю історію виходу восьми чисел “Доповідей та повідомлень” і цей дев’ятий випуск друкувався не за розпорядженням Ректора Університету, а рішенням Редакційно-видавничої ради.

Переглядаючи структурно тематичну побудову першої частини дев’ятого випуску, зауважуємо, що з’являються нові секції, зокрема, “Суспільні науки”, “Історія”, “Журналістика”, “Фізвиховання”. У секції “Суспільні науки” стаття професора С. Злупка під назвою “Економічна суть і еволюція першої аграрної програми української радикальної партії Галичини” розглядає основні моменти аграрної програми Івана Франка, яка переплітається зі сучасними питаннями запровадження ринку землі. Адже Іван Франко пропонував ще тоді аграрну реформу, суть якої зводилася до націоналізації землі. Дослідник С. Злупко вважає, що економічні праці Івана Франка стали теоретичною базою першої аграрної програми Радикальної партії, яку було прийнято 1890 р. Висновок, до якого приходять автор наукової статі: Радикальна партія поставила першою аграрне питання на порядок денний саме тоді, коли опортуністичну вигоду західноєвропейської соціал-демократії вбачали в селянстві. Іван Франко зарахував радикалів кінця XIX-початку XX століття до табору борців за справедливе розв’язання аграрного питання в Галичині.

Започаткована у цьому випуску секція “Журналістика” містить наукові праці журналістів, теоретиків, майбутніх деканів факультету журналістики професора Й. Цюха та професора В. Здоровеги. Зрозуміло, що головною тезою їхніх публікацій було ідеологічно спрямоване розуміння публіцистики того часу. Інакше бути не могло, оскільки це був час глибокого і всеохоплюючого комуністичного періоду в Україні. І все ж таки, обидва майбутніх керівники цеху журналістів Франкового вузу виховали не одне покоління для української журналістики, яке й до сьогодні професійно трудиться на цій ниві. Секція “Фізвиховання” представлена чотирма публікаціями на спортивно-педагогічну тематику.

Друга частина дев’ятого випуску присвячена науковим публікаціям природничого напрямку. Зокрема, секція “Математика” охоплює тринадцять статей відомих учених математиків, до яких належать В. Ликалов, та Т. Мартинович та інших. Секція “Фізика” розпочинається публікаціями молодих учених-фізиків І. Юхновського, Я. Дутчака, О. Влоха. Серед хіміків наявні наукові статті Є. Гладишевського, М. Землянського, а молодий викладач геологічного факультету, майбутній ректор Університету Є. Лазаренко, професори М. Соболев, В. Горецький у своїх публікаціях розкривають нові досягнення геологічної науки, яка успішно розвивається на той час. Завершується другий випуск “Доповідей та повідомлень” секцією “Географія”, в якій надруковано статті відомих учених-географів, зокрема, А. Ваценка, Г. Заставного, Г. Міллера.

Підсумовуючи описане щодо наукового видання “Доповідей та повідомлень” Львівського державного університету імені Івана Франка можемо зазначити,

про потребу такого видання в повоєнний час, яке сприяло покращенню навчально-наукової діяльності академічної спільноти. Друковані тези наукових праць і досліджень викладачів, молодих учених Університету стали доступними для освітньо-дослідницької спільноти за межами франкового вишу завдяки обміну через бібліотечний обмін із навчальними закладами СРСР.

Також дев'ять випусків “Доповідей та повідомлень” із двома, а останній – дев'ятий, із трьома частинами сприяли створенню та розвитку видавничої діяльності Університету, а також налагодженню академічної співпраці із Харківським університетом та іншими вишами України тощо.

Загалом понад чотирнадцять років виходу університетських “Доповідей та повідомлень” (1947–1961 рр.) мають наукову актуальність та історичну пізнавальність для сучасної академічної спільноти й українського суспільства і можуть претендувати на монографічне наукове дослідження.

ACADEMIC SCIENTIFIC PUBLICATIONS “DOPOVIDI I POVIDOMLENNIA” (“REPORTS AND NOTICES”)

Maryan LOZYNSKYY

Ivan Franko National University of Lviv,
Ivan Franko National University of Lviv Publishing House,
1, Universytetska str., 79000, Lviv, Ukraine

The aim of the article is the investigation of a scientific periodical publication of the Ivan Franko State University of Lviv named “Dopovidi i Povidomlennia” (“Reports and Notices”) published from 1947 till 1962.

The author analyses the topics of the articles authored by the academic staff of the University. The first issue of “Reports and Notices” was dedicated to a scientific session which took place on February 15–22, 1947 and contained scientific publications under the headings “Section of History”, “Section of Law”, “Section of Philology”, “Section of Biology”, “Section of Physics”. All in all, Issue One of “Reports and Notices” included over seventy scientific articles, which testifies to the high scientific and educational contribution of the University.

Issue Two of “Reports and Notices” (1949) contained 15 scientific publications of historical character, and Issue Three of “Reports and Notices” (1952) consists of two parts and is devoted to “Literary Studies” and “Linguistics” (Part One) and “Natural Sciences” (Part Two).

The following issues (IV–IX) of “Reports and Notices” were improved in their polygraphic design and enlarged thematic diversity in the sphere of Humanities, in particular, Journalism, Faculty of Foreign Languages, Department of Pedagogy. Fourteen years of publication of “Reports and Notices” are an important contribution to the scientific activity of the University.

Key words: University of Lviv, session, scientific publication, section of law, section of Biology, section of history, Ivan Franko, Scientific publications, Galicia, Greek-Catholic Church, literary studies, Ukrainian people, Rector, publishing house.

Стаття надійшла до редколегії 10.03.2018

Прийнята до друку 20.06.2019